Nr 8. Årg. 7. Oktober 1936.

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

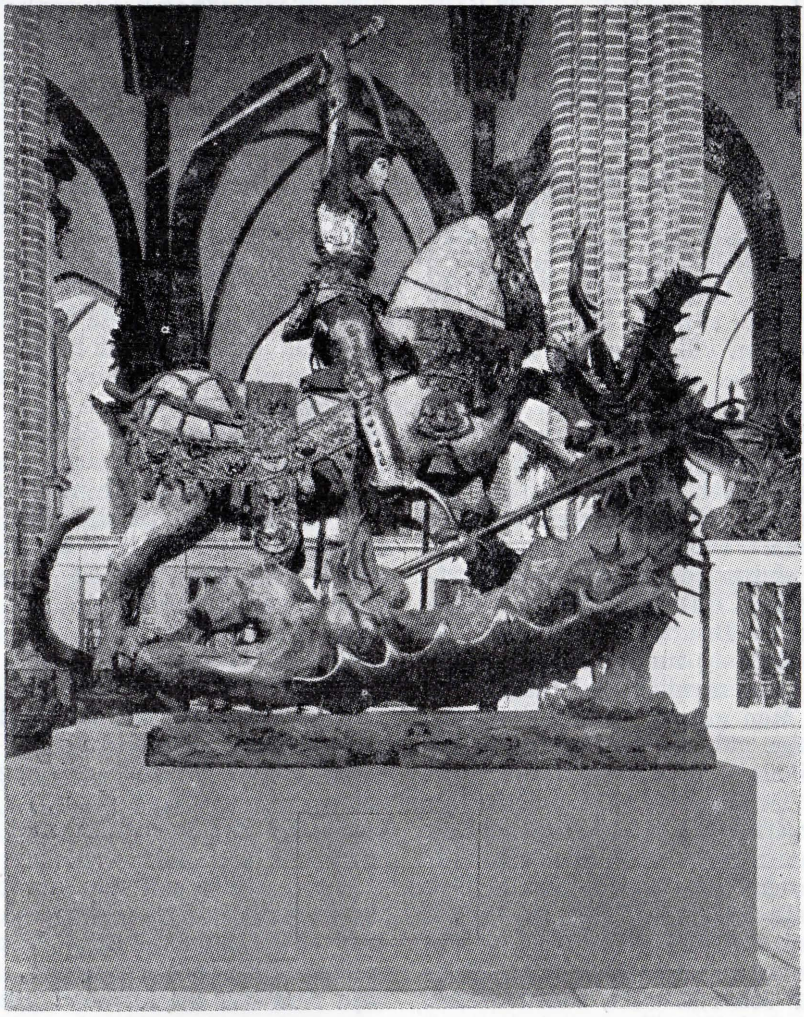

S:t Göran och Draken. Skulptur i Stockholms Storkyrka.

Upp, kristen, upp till kamp och strid!
Med Andens kraft dig rusta
Mot köttet och en farlig tid,
Mot världen och dess lusta.
Den ej med allvar kämpa vill,
Han hörer ej den Herren till,
Som segern oss beredde.

(Sv. Ps. 211: 1.)

Den Helige Mikaels dag.

(Läs Uppenbarelseboken 12: 7—12.)

Mikaelidagen är änglarnas och barnens, de *goda* barnens dag. Mikaelidagen är också en glädjens och en jublets dag. Man gläder sig över, att syndens makt icke är den starkaste. Och man lovsjunger den, som besegrat synden, Herren Kristus.

»Den store draken, den gamle ormen, blev nedkastad, han som kallas Djävul och Satan, och som förvillar hela världen», står det i vår text (Upp. 12: 9). Det onda i världen, synden, liknas vid en drake, som vill döda och uppsluka allt levande. Och den draken blev besegrad i himmelen och nedkastad till jorden. Här finns han. Här går han omkring mitt ibland oss och söker efter sitt offer.

Jag sitter på tåget söderut från Dalarne. Där uppe i det vackra Dalarne har jag dessa dagar träffat många duktiga och goda dövstumma. Bredvid mig här på tåget sätta sig nu fyra unga män. De synas mycket ordentliga och bra. Men genast sjunka de i min aktning. Ty svordomar och fula ord riktigt strömma ur deras munnar. Den ena hemska svordomen följer efter den andra. De kunna ej säga någonting utan att svära. Jag tänker åter på eder, kära dövstumma vänner. Det är tusen gånger bättre att vara stum än att missbruka tungan med svordomar och råa eder, såsom dessa unga män bredvid mig. Den onde draken finns överallt. Den försöker gripa människorna och föra dem till fördärv. Och ofta lyckas han. Varje dag försöker han gripa oss. Högmod, kiv, avund, förtal och skvaller, se där några mycket vanliga, men ändå så svåra synder, som likt drakar försöka fördärva oss. Vi få sannerligen strida med all kraft för att övervinna och besegra det onda. Och om vi icke tro på Herren Kristus och lita på Honom, då bli vi besegrade. Men Han kan hjälpa oss.

Icke underligt, att Herren Jesus talar så vackert om de små barnen! Han säger ju också, att vi måste bliva såsom barn, om vi skola få komma in i himmelriket. Har du givit akt på det lilla barnet, som ännu ej lärt sig något ont?! Det tror helt och fast på far och mor. Det *lyder* far och mor. Det känner icke till någon synd. Allt synes så ljust och vackert. Barnet lyssnar också så gärna till Jesu ord. Och det vill höra mer om Guds underbara makt och godhet. Och ju mer det lyssnar till den himmelske Fadern, ju mer kraft får det i striden mot det onda.

Herre, hjälp oss alla att bliva såsom goda barn! Hjälp oss att varje dag kunna besegra de onda drakar, de stora frestelser, som vilja föra oss till fördärv! *Amen.*

A—g.

Din strid.

Det finns en skulptur, som föreställer en hjälte, som segrande står över sin fallne motståndare. Ser man efter finner man dock, att den fallnes fula, djuriska anletsdrag äro precis desamma som segrarens fina, ädla och upphöjda drag.

Din viktigaste och farligaste strid är striden mot ditt eget onda jag. Din största och skönaste seger är segern över dig själv, över

den onda människan i ditt eget inre liv.

I striden mot dig själv kommer du nog att möta många olika slags synder. Men snart skall du märka, att det är *en* synd, som är särskilt vanlig, *en* frestelse, som du oftast ligger under för. Denna din särskilda synd kallas för din »skötes-synd», därför att du liksom tager den upp i skötet, leker och kelar med den. Och kan du besegra din skötes-synd, driva ut den genom ärlig ånger och bekännelse, så skall du få erfara, att på samma gång försvinna ock en mängd andra synder i ditt liv.

Vilken är din särskilda synd? Är det lögnaktighet eller avund? Är det kanske orenhet eller egenkärlek? Eller kanske feghet, fusk eller falskhet? Rikta stöten åt ditt karaktärslyte, din skötessynd. Se på den, tills denna synd blir dig riktigt motbjudande och vämjelig. Lär dig känna igen den överallt, där den sticker upp huvudet. Faller du, så res dig igen och fortsätt kampen. Kämpa i Kristi kraft och inför hans ögon. Och segern skall bli din. Ja, bliv också du *»en god Jesu Kristi stridsman!»* (2 Tim. 2: 3.)

Arbetsglädje.

Det var en gång en gammal man, som gick förbi en stor arbetsplats, där många arbetare voro sysselsatta. Några grävde i jorden, andra reste ställningar, och andra körde vagnar fulla med grus och sten. Den gamle mannen stannade och gick bort till några av arbetarna och frågade en av dem: »Vad håller ni på med här på arbetsplatsen?» — »Jag arbetar bara med sten och grus jag», blev svaret. Den gamle mannen gick så bort till en annan och frågade: »Vad gör ni här?» — »Jag? Jo, jag arbetar för 3 kronor i timmen», svarade han. Till en tredje arbetare sade den gamle mannen: »Vad håller ni på med här?» — Denne svarade: »Jo, jag bygger och bygger, ty här, förstår ni, här skall det bli fint en gång, här skall bli hus och hem.»

Detta är tre olika och mycket karaktäristiska svar.

Den första av männen ser bara sten och grus, han arbetar därför att han är tvungen till det, och han ser bara just det han håller på med. Han tänker inte långt, inte djupt. Han ser icke, huru alla dessa stenar, satta tillsammans, resta till väggar, med tiden bli till ett hus. Han arbetar som en maskin, dag efter dag. För honom betyder det icke annat än att lyfta sten och röra sand. Vad själva arbetet skall bli till, det har ingen betydelse för honom. När dagen är slut, går han hem med den tanken: »Jag har arbetat med sten och grus».

Den andre säger: »Jag arbetar för att förtjäna 3 kronor i timmen». För honom är lönen, pengarna, huvudsaken. Det är honom absolut likgiltigt vad han gör, bara han får betalt och dagen går så fort som möjligt. Han gör sitt arbete helt mekaniskt utan att hans fantasi kommer i rörelse. Han arbetar för att han måste förtjäna pengar för att leva. Arbetet ger honom varken glädje eller sorg — pengar, det är den enda ljuspunkten för honom.

Och den tredje? Den tredje, som också lyfter sten och skyfflar sand och är sysselsatt hela dagen och som också får betalt för sitt arbete som sina kamrater, han ser längre än de andra. Han ser något mera i det: det hus som en gång skall stå där. Han har kan-

ske just börjat att gräva, men i tankarna ser han huset färdigt. Hans fantasi visar honom de ljusa rummen och det sköna hemmet. Han tycker om att tänka på, att genom hans hjälp skall ett vackert och stort hus stå, där det förr bara var jord. Denne man förstår *varför* han arbetar och är glad över att få vara med och skapa något till glädje och gagn för andra.

Och vi...

Vilket av dessa tre svar skulle vi ge? Är vi en av dem som arbetar mekaniskt utan att tänka på, vad det betyder för våra medmänniskor, för framtiden? Eller är vi sådana att livets huvudintresse är pengar och betalning? Då äro vi mycket att beklaga. Då liknar vi en häst, som drar ett hjul runt och runt, dag efter dag, oupphörligt i samma spår. Då ger arbetet ingen glädje utöver den lön vi får. Om vi däremot tänker på vad *andra* skall skörda av våra ansträngningar, vilken betydelse vårt arbete har för oss själva och våra medmänniskor, då skall varje ärligt arbete, hur litet och obetydligt det än kan vara, alltid fylla vårt hjärta med glädje.

Nyttan av vårt arbete kan sträcka sig långt och bli till glädje för många människor. Det gäller bara, att vi se det värdefulla i den sysselsättning vi ha, även om det ser ut att vara av mindre betydelse. Tänk på den som hjälper till att hålla hemmet rent och gör sitt bästa för att familjen skall ha det bra. Är hon inte med om att skapa trevnad och glädje? Eller skomakaren som lagar våra trasiga skor, hjälper han oss inte att hålla fötterna varma och undgå sjukdomar? Eller den som eldar i en maskin eller värmepanna, gör han inte sitt till att hålla arbetet i gång eller att sprida värme och välbehag i ett helt hus? Eller om vi tänker på mannen som sopar gatan och gör den ren från apelsin- och bananskal och annat skräp. Vilken stor tjänst gör han oss inte genom att han sopar bort allt det som kunde få oss att falla omkull och skada oss!

Vi se, att envar av oss har sin bestämda, välsignelserika plats i livets stora sammanhang. Vi förstå, att det inte finns något arbete, som är ringa. Det beror inte på *vad slags* arbete vi ha, utan *huru* vi utför det som är oss anförtrott.

Om vi var dag ville tänka på, att vi är en gren på mänsklighetens stora träd, att vi äro med om att skapa nutid och framtid, då skulle vårt dagliga arbete bli mera fruktbart och fylla vårt hjärta med glädje och mod.

(Toi Blat i De Döves Blad.)

Vår viktigaste angelägenhet.

Det är mycket viktigt att vår kropp får en god och riklig näring. Man bemödar sig mycket i vår tid att undersöka våra födoämnens näringsvärde och att tillreda födan, så att den blir god och nyttig.

Varför äro vi icke lika angelägna om en sund och riklig näring för vår själ? I alltför många välfödda och vältränade kroppar bo svältfödda och undernärda själar. Själen lever bl. a. av de intryck, som tillföras oss. Vad uppleva vi, vad läsa vi, vad syssla våra tankar med? — Kanske gå veckor och månader utan att vi läst eller hört ett enda ord, som riktat våra tankar uppåt, som värmt våra hjärtan eller stärkt vår vilja till att göra det som är gott och nyttigt.

Liksom vi varje dag sätta oss till bords för att äta, likaväl skulle vi försöka att varje dag få mottaga åtminstone något nyttigt för

Våra kyrkor.

Storkyrkan i Stockholm.

Redan på 1200-talet fanns en kyrka på samma plats i Staden mellan broarna, där Storkyrkan nu står. Den utökades på 13- och 1400-talen, så att den nu har 5 'skepp'. På 1700-talet förändrades kyrkans yttre från medeltidsstil till s. k. italiensk barockstil. Från samma tid är ock den nuvarande tornhuven. I början av 1900-talet återställdes kyrkans inre till sitt medeltida utseende.

Storkyrkan har flera märkliga inventarier, bl. a. altaret av ebenholtz och silver, predikstolen och två s. k. kungsstolar. Framför altaret står en 7-armad ljusstake av brons från 1400-talet. Vidare märkas två kollosalmålningar av Ehrenstrahl, »Korsfästelsen» och »Den yttersta domen».

År 1489 invigdes den stora skulpturen S:t Göran och draken av Bernt Notke. (Se bilden å första sidan.) — Göran (eller Örjan) är den svenska formen av namnet på helgonet Georg, som i konsten framställes som dödande en drake och ur dennes våld befriande en prinsessa. S:t Göran är symbol för den kristnes kamp emot det onda, synden. Han är ofta framställd i målning och skulptur, men det mest storartade verket är det i Storkyrkan utförda av polykrom (= mångfärgad) ek. Det utfördes på beställning av Sten Sture den äldre till tack för helgonets hjälp i segern över danskarna vid Brunkeberg. En kopia av statyn finns i Köpmanbrinken i Gamla staden.

I koret i Stockholms Storkyrka samlas i regel stadens dövstumma till gudstjänst.

---

själen. Det duger ej att blott mottaga allt, som strömmar in i själen genom öga och öra. Då bli vi ytliga och osjälvständiga, om vi bara liksom släpper in allt möjligt. Tänk efter vad du läser under en veckas tid, och vad du inte läser, och du skall mestadels få anledning att anklaga dig själv för den otillräckliga, skadliga föda, som du ger själen.

Själen lever framför allt av Guds ord — av varje levande budskap från Guds värld. Det får ej gå en dag, utan att ögat riktas uppåt och örat lyssnar till evighetens röst. Och till var och en har Gud något särskilt att säga.

Själens näringsfråga är vår viktigaste angelägenhet. Hurudana bli vi? — ja, vad leva vi av?

Manfred Björkquist.

Vad vet du om kyrkan?

7.

Skriftermål och Nattvard.

Skriftermål och Nattvard ingår såsom del i vår gudstjänst. Men en mycket viktig del så att vi särskilt böra tala därom.

Nattvarden har från den första kristna tiden ansetts såsom höjdpunkten i den kristna gudstjänsten. Den intager en central plats både i församlingens och den enskildes liv. Flitigt bruk av Nattvarden är vittnesbörd om ett sunt och starkt kristligt liv. Försummelse av Nattvarden är tecken på svag kristendom. I nära förbindelse med Nattvarden står *det allmänna skriftermålet*. Det skall vara en hjälp till en glad och frimodig nattvardsgång. Vid skriftermålet bekänna vi våra synder inför Gud. En ärlig, uppriktig bekännelse av synden är villkoret för syndernas förlåtelse. Efter *syndabekännelsen* tillsäger prästen dem, som uppriktigt bekänt sina synder, Guds löfte om förlåtelse *(avlösning)*.

Skriftermål och Nattvard äro beprövade medel till att rena och stärka själen och karaktären. De äro tydliga symboler (tecken) för bot och tro. I skriftermålet renas hjärtat från synd. Och Nattvarden är hjärtats möte med Frälsaren, som förlåter synden och ger kraft till ett nytt och bättre liv.

De kyrkliga handlingarna.

Kristi evangelium har något gott att giva alla människor *i alla livets förhållanden*. Evangelium ger fest och glädje åt livet. Vi behöva Guds godhet över oss alltid. Men det är vissa tillfällen i livet, då vi starkare än eljest behöva veta, att Gud är nära oss med sin kärlek och sin nåd. Vid livets början, vid övergången från barn till vuxen ålder, då vi snart skola ut i livet på egen hand, när två människor bilda ett eget hem, och till sist vid livets slut behöva vi ha Gud hos oss på ett särskilt sätt och mera än vid andra tillfällen. Livets största stunder skola vigas med Guds ord och bön. Därför ha vi 1) *barndop*, 2) *konfirmation*, 3) *brudvigsel* och 4) *jordfästning*. Dessa kalla vi *kyrkliga handlingar* eller *förrättningar*. Gud själv möter oss och giver oss sin välsignelse. Kyrkan har mer än någon annan mänsklig sammanslutning förmåga att skapa *fest och helg över livet*. Den kommer med evangelium, som helgar livet och ger det *vigning*, både *i glädje* och *i sorg*.

Vårt folk har ända sedan den första kristna tiden ett starkt behov av dessa kyrkliga handlingar. Vi skola nu närmare omtala dessa kyrkliga handlingar var för sig.

Det var andlöst tyst.

Ledaren för ett av våra svenska missionssällskap skrev nyligen följande mycket märkliga ord:

»När vi betänka, att ateismen (gudsförnekelsen) just nu liksom har inställt sina betalningar och befunnits ohållbar, och att tron på Guds tillvaro verkligen är i mycket hög grad vanlig än för 30 år sedan, så är tiden inne för en kristen offensiv (framryckning).» — Detta påstående bevisas av oemotsägliga bevis ur hans egen erfarenhet. Han omtalar sålunda, hur han för 30 år sedan blev avhånad och utskrattad, då han på Folkets Hus i Stockholm vid ett stort diskussionsmöte talade om Gud, som en levande person och om Guds ledning som ett faktum. För några veckor sedan hade han vid ej mindre än 11 olika tillfällen måst upprepa ett föredrag inom Stockholms arbetarkretsar. Han hade talat om missionen i Abessinien och alltid kommit in även på rent andliga frågor. »Ej en läpp kröktes av något hånleende, och det var andlöst tyst.»

Plan för daglig bibelläsning.

Utarbetad av pastor *E. Stueland*, Bergen.

Den helige Mikaels dag. 4 oktober.
Den störste i himmelriket. Matt. 18: 1—10.
M. Mark. 10: 13—16. Låten barnen komma till mig.
T. Matt. 21: 14—17. Barnen i templet.
O. Upp. 12: 7—12. Den stora striden.
T. Luk. 14: 7—11. Den rätta ödmjukheten.
F. 1 Petr. 5: 5—7. Gud upphöjer den ödmjuke.
L. Jak. 6: 6—10. Gören edra hjärtan rena.

18 sönd. efter Trefaldighet. 11 oktober.
På väg till himmelen. Joh. 10: 23—29. Ingen kan rycka dem ur min Faders hand.
M. Mark. 10: 17—22. Vad skall jag göra för att ärva evigt liv.
T. Mark. 10: 23—27. Allt är möjligt för Gud.
O. Matt. 13: 44—46. Himmelrikets värde.
T. 1 Kor. 1: 4—9. Kristus skall styrka eder.
F. Joh. 3: 12—16. Den som tror på Kristus skall hava evigt liv.
L. Gal. 3: 26—27. Iären Guds barn genom tron.

19 sönd. efter Trefaldighet. 19 oktober.
Där hjälp behöves är Jesus nära. Joh. 9: 1—11.
M. Matt. 9: 1—8. Var vid gott mod.
T. Luk. 13: 10—17. Allt folket gladde sig åt Jesu härliga gärningar.
O. Ef. 4: 25—28. Talen sanning.
T. Kol. 3: 8—10. Lägg bort vrede, häftighet, ondska.
F. Ef. 6: 10—12. Bliven starka i Herrens kraft.
L. Kol. 3: 1—4. Söken det som är därovan.

20 sönd. efter Trefaldighet. 25 oktober.
Hur komma vi in i Guds rike? Matt. 22: 1—14.
M. Matt. 25: 14—30. De anförtrodda punden.
T. Hebr. 10: 19—23. Gud är trofast som har kallat oss.
O. Ef. 5: 15—21. Tacken Gud för allt.
T. Luk. 6: 46—49. Gör vad Kristus säger.
F. Luk. 13: 23—30. Kämpen för att komma in i Guds rike.
L. Matt. 3: 8—10. Bären god frukt.

Förkortningar. 1 Kor.: 1 Korintierbrevet. Gal.: Galaterbrevet. Ef.: Efesierbrevet. Kol.: Kolosserbrevet. Hebr.: Hebréerbrevet. 1 Petr.: Petri 1. brev. Jak.: Jakobs brev. Upp.: Uppenbarelseboken.

Utställning i Stockholm av dövstummas m. fl. arbeten.

Vid Stureplan i Stockholm kommer i början av november att anordnas en utställning med försäljning av arbeten förfärdigade av vanföra, blinda, vissa sjuka, lomhörda och dövstumma.

De dövstumma inbjudas härmed att deltaga och uppmanas de som ha goda och lämpliga arbeten av olika slag att framvisa och försälja att anmäla sig antingen till fru Prawitz (som träffas å Dövas Väl, Valhallav. 120, torsdagar 6,30—7,30), fru Fåhræus, Kommendörsg. 26, eller till pastor Svenfors, som också besvarar skriftliga förfrågningar. Alla inlämnade arbeten komma att granskas av en särskild nämnd så att endast väl utförda arbeten mottagas.

AVLIDNA.

Berta Eugenia Berglund, Vaksala, Upsala, den 9 april, 28 år.
Daniel Andersson, Allstakan, Värmland, den 22 april, 78 år.
Maria Matilda Karlsson, Börstil, Upland, den 25 juni, 78 år.
Kristina Katarina Eriksson, Örebro, den 24 juli, 86 år.
Axel Bruce, Gävle, den 29 aug., 64 år.
Maria Elisabet Vigren, Skärkind, Östergötland, den 15 sept., 22 år.

O Herre Gud, var mild och god,
När vi med döden strida!
Din Ande give kraft och mod,
Att vi i frid avlida;
Så skola vi med gott behag
Dig sjunga på den stora dag,
Som vi med fröjd förbida.

(Sv. Ps. 35: 5.)

Föreläsningar.

Sjätte Distriktet.

Bollnäs, Missionskyrkan, den 11 okt. kl. 1. Fröken Fondelius: »Ungern och dess folk».

Upsala, Timmermansg. 1, den 16 okt. kl. 8. Herr Matthes: »Något om namnkunniga berg».

Gävle, Stadshuset, den 17 okt. kl. 7. Samma föreläsning.

Borlänge, Barkargärde skola, den 18 okt. kl. 3. Samma föreläsning.

Föreläsningar i första och femte distriktet å sista sidan.

ANMÄL ombyte av adress!
KOM I RÄTT TID till gudstjänst och föreläsning!

Gudstjänster.

Första Distriktet.

OKTOBER.
F. 2. *Norrtälje*, Kyrkan kl. 12.
L. 3. *Sala*, Kyrkan kl. 11.
L. 3. *Enköping*, Kyrkan kl. 3,30.
S. 4. *Stockholm*, Manilla kl. 9,30.
S. 4. *Stockholm*, Storkyrkan kl. 2.
L. 10. *Valdemarsvik*, Kyrkan kl. 11.
L. 10. *Katrineholm*, Kyrkan kl. 4,30.
L. 10. *Norrköping*, Hedvigs Förs.-hem kl. 8,30.
S. 11. *Vadstena*, Klosterkyrkan kl. 1.
S. 11. *Motala*, Kyrkan kl. 4.
L. 17. *Norberg*, Kyrkan kl. 4,30.
S. 18. *Södertälje*, Kyrkan kl. 3,30.
T. 20. *Stockholm*, Kungsholms kyrksal kl. 7,30. (Se nedan.)

NOVEMBER.
S. 1. *Stockholm*, Storkyrkan kl. 2.
S. 1. *Lidingö*, Kyrkan kl. 4.

S. G. Svenfors.
Vesslevägen 7, Ålsten. Tel. 25 43 31.

Stockholm. Församlingsafton anordnas av Kungsholms församling i Kyrksalen, Parmmätareg. 3, tisd. den 20 okt. kl. 7,30. Fru Lucie Kihlstedt, f. Ulfsparre, berättar om »Sophie Ulfsparre, en livsbild från arbetet i de dövstummas värld». Avslutning av komminister Ramsten. Samkväm.

K. F. U. K., Brunnsg. 3, den 13 okt. kl. 7,30. Fru Ester Toft berättar »Reseminnen från Asien». Ljusbilder. Fröken Netzel avslutar.

Syföreningen samlas Sveav. 36 torsd. den 8 och torsd. den 29 okt. kl. 7.

Norrköping, Dövstumkretsen. Marielundskolan, Stockholmsvägen. Arbetsmöten den 8 och 22 okt.

Fjärde Distriktet.

OKTOBER.
L. 3. *Lysekil*, Kyrkan kl. 1.
S. 4. *Kungälv*, Kyrkan kl. 1.
S. 4. *Göteborg*, Johanneskyrkan kl. 4.
L. 10. *Ulricehamn*, Kyrkan kl. 11,45.
S. 11. *Borås*, Sockenstugan kl. 2.
L. 17. *Alingsås*, Kyrkan kl. 3.
S. 18. *Vänersborg*, Dövstumskol. kl. 11.
S. 18. *Göteborg*, Johanneskyrkan kl. 4. Nattvard.
L. 24. *Falkenberg*, Kyrkan kl. 4.
S. 25. *Halmstad*, Dövstumför. kl. 11.
S. 25. *Varberg*, Kyrkan kl. 3,15.

NOVEMBER.
S. 1. *Tidaholm*, Förs.-hemmet kl. 1130.
S. 1. *Falköping*, Kyrkan kl. 3.

Hilding Bergfelt,
Kungälv. Tel. 14.

Femte Distriktet.

OKTOBER.
S. 4. *Örebro*, Dövstumskolan kl. 9,30. Barngudstjänst.
S. 4. *Örebro*, N. Förs.-hemmet kl. 11.
S. 4. *Nora*, Kyrkan kl. 1.
S. 11. *Högfors*, Missionshuset kl. 12,30.
L. 17. *Askersund*, Kyrkan kl. 4.
L. 31. *Lindesberg*, Kyrkan kl. 4.

NOVEMBER.
S. 1. *Örebro*, Dövstumskolan kl. 9,30. Barngudstjänst.
S. 1. *Örebro*, N. Förs.-hemmet kl. 11.
S. 1. *Kumla*, Kyrkan kl. 12,30.

Carl-Åke Areskog,
Sturegatan 12, Örebro. Tel. 54 78.

Ärkestiftet.

OKTOBER.
T. 8. *Tierp*, Nathanaelskyrkan kl. 11.
F. 30. *Ockelbo*, Kyrkan kl. 12,30.
F. 30. *Hofors*, Prästgården kl. 7,30.
L. 31. *Söderhamn*, Kyrkan kl. 2,30.
L. 31. *Gävle*, S:t Ansgars Hus kl. 6.

Föreläsningar.

Första Distriktet.

Stockholm, Dövstumföreningen, Uplandsg. 7, den 18 okt. kl. 7,30. Pastor Svenfors: »Vad veta vi om vädret?» Ljusbilder.

Norrköping, Hedvigs Församlingshem, den 10 okt. kl. 7. Rektor Zommarin: »Vårt dricksvatten».

Linköping, Församlingshemmet, den 11 okt. kl. 1. Samma föreläsning.

Motala, Blå Bandet, den 11 okt. efter gudstjänsten. Rektor Zommarin: »Vid våra lots- och fyrplatser».

Eskilstuna, Församlingshemmet, den 18 okt. kl. 2,30. Rektor Zommarin: »Pelle Molin», jämte framförande på åtbördsspråket av hans noveller »Kärnfolk» och »En ringdans medan mor väntar».

Visby, Församlingshuset, den 25 okt. kl. 1 och 4. Herr Matthes: »Sjövägen till Indien och Amerikas upptäckande» och »Den dövstumme i forntiden och medeltiden».

Femte Distriktet.

Arvika, Församlingshemmet, den 24 okt. kl. 6. Pastor Svenfors: »Ett brev på posten» — till svenska postverkets 400-årsjubileum. Ljusbilder.

Kil, Järnvägshotellet, den 25 okt. kl. 1,30. Pastor Svenfors: »Vad naturmänniskan tänker om sin själ».

Örebro, Dövstumföreningen, Drottningg. 22, den 25 okt. kl. 7,30. Pastor Svenfors: »Ett brev på posten». Ljusbilder.

Sjätte Distr. Se föreg. sida.

2197 A/B Gustaf Lindströms Boktr., Sthlm 1936